

- 59 O quam miserabilis tu es creatura:  
 A cunis tradiderat michi te Natura,  
 Que te ad hec fecerat, ut sub mea cura  
 Studeres, nec nimium eram dilatura,  
 Sed eram in proximo te honoratura.
- 60 More autem femine, que est imperita,  
 Et que prima facie se offert petita,  
 A te preter studium eram acquisita,  
 Et quare<sup>1</sup> tu propter hec me sprevisi ita,  
 Sola res laboribus cum placet quesita?
- 61 Tunc ego: 'O domina, cum tu appetaris  
 A me super omnia, cur talia faris?  
 Cum iam diu propter te fuerim scholaris,  
 Maxime Parisius, ubi tu moraris,  
 Et ubi pre ceteris locis honoraris'.
- 62 Tunc illa cum capitis motu temperato,  
 Castiganti similis: 'Si tu esses Plato,  
 Qui sensu pre ceteris floruit innato,  
 Tamen ad scienciam ita maturato  
 Gressu non accederes, adhuc laborato.
- 63 Scio quod discipulos inter meos minus  
 Tu semper studueris, nimium vicinus  
 Partibus natalibus, sed si uterinus  
 Amor in te ardeat, esto peregrinus,  
 Ut sis dignus tangere meos dulces sinus.
- 64 Arta est et aspera via, qua te ire  
 Oportet ad fronesim, ubi arbor mire  
 Est amaritudinis, quod qui non vult scire,  
 Non potest, nec dignus est de fructu sentire,  
 Nec illum quem prospicis librum aperire.
- 65 Sed hic debet facere te ardenciozem,  
 Quod amaritudinem senciens, odorem  
 Fructus statim sencias<sup>2</sup>, ob cuius dulcorem  
 Transibis iocundius corticis horrorem:  
 Iocundum alleviat premium laborem.'
- 66 Tunc ego hec audiens: 'O Philosophia,  
 Relevatrix gencium, consolatrix dya  
 Et eterni luminis splendor et usya,  
 De Fortuna conqueror non iniuste, quia  
 Hec a te me respuit, dum eram in via.'
- 67 Tunc illa: 'Cur dicis hec? an scis quod Fortuna  
 Decrescit et iterum crescit quasi luna,  
 Propter quod sic dicitur, quasi forte una?  
 Quod si tibi usque nunc fuit importuna,  
 Non time, nam postmodum erit oportuna.

1) 'quia' Hs.

2) 'senciens' Hs.